

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

temperantia. Intelligas ergo in primo justitiam, quam exerceas in judiciis, in secundo fortitudinem, quam exhibeas in adversis, in tertio prudentiam, quam observes in dubiis, in quarto temperantiam, quam in prosperis non dimittas. Per aurum verò sapientia designatur: quia sicut aurum præminet metallis universis, sic sapientia donis omnibus antecellit, Propheeta testante: *Requiescet super eum spiritus sapientie &c.* Nihil est autem quod Regem magis oportet habere. Vnde Rex ille pacificus Salomon solam à Domino sapientiam postulavit, ut populum sibi commissum providè sciret gubernare. Porro smaragdi viriditas fidem, saphiri serenitas spem, granati rubicunditas caritatem, topatij claritas operationem bonam significat, de qua Dominus: *Luceat lux vestra.* Habes igitur in smaragdo quod credas, in saphiro quod speres, in granato quod diligas, in topatio quod exerceas, ut de virtute in virtutem ascendas, donec Deum deorum videas in Sion.

E I D E M.

Epist. 2. 9.
De negotio Archiepiscopi Cantuariensis. Vide gesta Innoc. III. c. 131.

Cum super negotio Cantuariensis Ecclesie nos tibi scripserimus humiliter, diligenter, benignè, exhortando ac rogando, tu nobis, ut salva pace tua loquar, rescripsisti quasi comminando & exprobrando, contumaciter & protervè. Et cum nos tibi supra jus deferre curemus, tu nobis secundum jus deferre non curas, minus quam decet attendens quòd si tua nobis devotio plurimum est necessaria, nostra tamen tibi non parum est opportuna, cumque nos in tali casu tantum honorem nulli Principum detulerimus quantum tibi, tu nostro tantum derogare attendis honori quantum in simili casu nullus Princeps derogare præsumpsit, quasdam frivolas occasiones præterdicens quibus asseris quòd electioni de dilecto filio magistro Stephano tituli sancti Chrysogoni Presbytero Cardinali à monachis Cantuariensibus celebratæ non potes præstare consensum; quia videlicet inter tuos est conversatus inimicos, & persona ejus est tibi prorsus ignota. Porro, juxta proverbium Salomonis, frustra jacitur rete ante oculos pennatorum, cum intelligamus illud ei non esse imputandum ad culpam, sed ad gloriam potius adscribendum, quòd Parisius diu vacans liberalibus studiis in tantum profecit ut meruerit esse Doctor, non solum in liberalibus facultatibus, verum & in theologicis dis-

ciplinis; ac sic per hoc, cum vita concordaret doctrinæ, dignus est habitus præbendam obtinere Parisiensem. Vnde mirabile gerimus si vir tanti nominis, de tuo regno ducens originem, tibi potuit esse saltem quoad famam ignotus; præsertim cum ter scripsisses illi, postquam à nobis extitit in Cardinalem promotus, quòd licet disposueris eum ad tuæ familiaritatis obsequium evocare, gaudebas tamen quòd ad majus erat officium sublimatus. Sed illud potius te attendere decuisset, quòd in terra tua natus est, de parentibus tibi fidelibus ac devotis, quòdque in Ecclesia Eboracensi fuerat præbendatus, quæ longè major & dignior quam Parisiensis existit. Vnde non solum ratione carnis & sanguinis, verum etiam obtentu ecclesiastici beneficii & officij, te ac regnum tuum affectu sincero diligere comprobatur. Nuntij verò tui causam nobis aliam expresserunt quare non præstitisti ejus electioni consensum, quia videlicet nunquam fuerat requisitus ab illis qui eum à te debuerant postulare, asserentes quòd litteræ illæ quibus mandavimus ut super hoc negotio procuratores ad nos idoneos destinares, ad te minimè pervenerunt, & monachi Cantuarienses, quamvis pro aliis negotiis ad tuam præsentiam accessissent, pro postulando tamen consensu nec litteras nec nuntios direxerunt. Vnde iidem nuntij cum multa instantia nobis supplicarunt quatenus ex quo nobis complacuit hanc tibi honorificentiam reservare ut monachi Cantuarienses regium postularent assensum, quoniam hoc factum non erat, dilationem congruam concedere dignaremur infra quam posset id fieri, ne juri tuo contingeret derogari; contra personam electi quiddam ad ultimum proponentes quòd cum manifestè falsum sit, ostium oris claudere debuissent; præsertim cum si verum esset, promotionem ejus jam impedire non posset. Licet autem super electionibus apud sedem apostolicam celebratis non consueverit assensus Principum expectari, duo tamen monachi fuerunt specialiter deputati ut ad te pro requirendo assensu venirent; qui apud * Ydivoriam fuerunt retenti, ut injunctum sibi mandatum exequi non valerent, & præfatæ litteræ de procuratoribus ad nostram præsentiam destinandis tuis fuerunt nuntiis assignatæ, ut eas tibi fideliter præsentarent. Nos quoque, qui super eandem Ecclesiam Cantuariensem plenitudinem potestatis habe-

* Devoriam

mus, regium super hoc dignati sumus implorare favorem; & cursor noster qui apostolicas tibi litteras praesentavit, litteras quoque Prioris ac monachorum, qui ex mandato totius Capituli Cantuariensis celebraverant electionem memoratam, super assensu petendo regiae sublimitati porrexit. Ideoque non vidimus oportere de novo post haec omnia regium postulare consensum, sed illud disposuimus, non declinantes ad dexteram vel ad sinistram, quod sanctorum patrum canonicae sanctiones statuunt faciendum, ut videlicet nihil morae vel difficultatis rectis dispositionibus afferatur, ne gregi dominico diu desit cura pastoralis. Quocirca nil discretioni tuae vel regali prudentiae suggeratur à quoquam quo aliquatenus valeat à consummatione hujus officij revocari: quoniam cum absque vi & dolo canonica sit electio de persona idonea concorditer celebrata, sine damno famae & periculo conscientiae differre non possemus. Tu ergo, fili carissime, cujus honori supra jus deferre curavimus, secundum jus nostrum studeas honori deferre, ut gratiam divinam & nostram uberius merearis; ne forte, si secus egeris, in eam te difficultatem inducas de qua non facile valeas expediri, cum tandem oporteat eum vincere cui flectitur omne genu caelestium, terrestrium, & infernorum, cujus nos vices in terris, licet immeriti, exercemus. Ne igitur eorum consiliis adquiescas qui tuam semper turbationem desiderant ut melius possint in aqua turbida piscari, sed nostro beneplacito te committas. quod utique tibi cedit ad laudem, gloriam, & honorem. Quia non esset tibi tutum in hac causa Deo & Ecclesiae repugnare pro qua beatus martyr & Pontifex gloriosus Thomas sanguinem suum recenter effudit, praesertim ex quo pater & frater tuus clarae memoriae tunc Reges Anglorum in manibus Legatorum apostolicae sedis illam pravam consuetudinem abjurarunt. Nos autem, si nobis humiliter acquieveris, sufficienter tibi & tuis providere curabimus, ne super hoc valeat vobis aliquod praesudicium generari. Datum Laterani pontificatus nostri anno decimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Fossatensi.

Solet annuere sedes apostolica piis votis & honestis petentium precibus favorem benivolum impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis pre-

cibus inclinati, redditus quos bonae memoriae Ysembardus Abbas de assensu vestro, filii conventus, ad augmentum luminarium sacristiae monasterij vestri apud Longumvillare concessit, sicut eadem ipsos justè possidet & quietè, ipsi auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino &c. Datum Romae apud sanctum Petrum v. Idus Ianuarij, anno decimo.

EPISCOPO, ARCHIDIACONO,
& Praeposito Atrebatensi.

Dilecti filij Abbas & conventus de Cifonio nostris auribus intimarunt quòd quaedam domus eorum, quae dicitur *Bel-Repaire*, praeter Canonicos & fratres tanta est onerata multitudo feminarum, quas recipere ad instantias & importunitates Principum compelluntur, ut ad necessariam sustentationem earum nequaquam domus ejusdem sufficiant facultates. Propter quod indulgeri sibi suppliciter petierunt quòd de cetero non recipiant ibi aliquam mulierem; ne, quod absit, suadente humani generis inimico, per ipsas detur occasio delinquendi. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita diligentius & cognita veritate statuatis inde quod utilitati Ecclesiae ac saluti servientium in eadem noveritis expedire, contradicentes &c. Quòd si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero ea nihilominus exequaris. Datum Romae apud sanctum Petrum v. Kal. Februarij, anno decimo.

Epist. 221.
De minuendo
feminarum
numero in do-
mo Canonico-
rum.

PREPOSITO ET CAPITULO
Placentino.

NE super mandato quod pro vobis olim fecimus Placentinis aliqua possit in posterum dubietas exoriri, illud de verbo ad verbum vobis duximus subscribendum. **CONSULIBVS** & civibus Placentinis. Hoc est praecipuum quod vobis injungimus sub debito praesenti juramenti. Ut de cetero contra tenorem Lateranensis Concilij non gravetis Episcopum vel clerum Placentinum exactionibus vel collectis, & restituatis omnes fructus extantes quos eis abstulistis vel fecistis auferri. Super aliis autem rebus ablatiis condescendimus vobis hoc modo, si tamen hanc gratiam velitis gratam habere, ut ad praesens tria millia librarum illis reddatis, & pro residuo, sicut offertis, communia obligetis eisdem, ita ut vos nomine ipsorum

Epist. 222.
Confirmetur
mandata facta
placentinis.

Epist. 210.
Confirmatur
quodam con-
cilio.